

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (prvního rozšířeného senátu)

19. června 2019*

„Státní podpory – Jednotlivé podpory pro komplex Nürburgring na výstavbu rekreačního areálu, hotelů a restaurací, jakož i na pořádání automobilových závodů – Rozhodnutí, kterými se prohlašují podpory za neslučitelné s vnitřním trhem – Rozhodnutí, kterým se prohlašuje, že se vrácení podpor prohlášených za neslučitelné netýká nového vlastníka komplexu Nürburgring – Žaloba na neplatnost – Nedostatek podstatného dotčení soutěžního postavení – Spolek – Postavení vyjednaváče – Nepřípustnost – Rozhodnutí, kterým se ve fázi předběžného posouzení konstatuje neexistence státní podpory – Žaloba na neplatnost – Zúčastněná strana – Právní zájem na podání žaloby – Přípustnost – Porušení procesních práv zúčastněných stran – Neexistence obtíží, které vyžadují zahájení formálního vyšetřovacího řízení – Stížnost – Prodej aktiv příjemců státních podpor, které byly prohlášeny za neslučitelné – Otevřené, transparentní, nediskriminující a ničím nepodmíněné nabídkové řízení – Povinnost uvést odůvodnění – Zásada řádné správy“

Ve věci T-373/15,

Ja zum Nürburgring eV, usazené v Norimberku (Německo), zastoupené původně D. Freyem, M. Rudolphem a S. Eggerath, poté D. Freyem a M. Rudolphem, advokáty,

žalobce,

proti

Evropské komisi, zastoupené L. Flynnem, T. Maxian Ruschem a B. Stromskym, jako zmocněnci,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU znějící na částečné zrušení rozhodnutí Komise (EU) 2016/151 ze dne 1. října 2014 o státní podpoře Německa SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) ve prospěch závodní dráhy Nürburgring (Úř. věst. 2016, L 34, s. 1),

TRIBUNÁL (první rozšířený senát),

ve složení I. Pelikánová, předsedkyně, V. Valančius, P. Nihoul, J. Senningsen a U. Öberg (zpravodaj), soudci,

vedoucí soudní kanceláře: K. Guzek, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 25. dubna 2018,

vydává tento

* Jednací jazyk: němčina.

Rozsudek

I. Skutečnosti předcházející sporu

- 1 Komplex Nürburgring (dále jen „Nürburgring“), který se nachází v německé spolkové zemi Porýní-Falc, zahrnuje závodní okruh (dále jen „závodní okruh Nürburgring“), rekreační park, hotely a restaurace.
- 2 V letech 2002 až 2012 byli vlastníci Nürburgringu (dále jen „prodávající“), a sice veřejné podniky Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH a Congress-und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH, příjemci opatření podpory zejména od spolkové země Porýní-Falc na výstavbu rekreačního parku, hotelů a restaurací a na pořádání závodů Formule 1.

A. Správní postup a prodej aktiv Nürburgringu

- 3 Dne 5. dubna 2011 podal žalobce, Ja zum Nürburgring eV, německý spolek automobilového sportu, jehož předmětem činnosti je obnova a podpora závodního automobilového okruhu Nürburgring, první stížnost k Evropské komisi na státní podpory vyplacené Spolkovou republikou Německo ve prospěch závodního okruhu Nürburgring.
- 4 Dopisem ze dne 21. března 2012 Komise oznámila Spolkové republice Německo své rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU týkající se jednotlivých opatření podpory prováděných v letech 2002 až 2012 ve prospěch Nürburgringu. Tímto rozhodnutím, jehož shrnutí bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* (Úř. věst. 2012, C 216, s. 14), Komise vyzvala zúčastněné strany, aby předložily vyjádření k dotčeným opatřením.
- 5 Vzhledem k dalším opatřením podpory, která Spolková republika Německo oznámila Komisi, se Komise rozhodla rozšířit formální vyšetřovací řízení na tato nová opatření. Rozhodnutí bylo Spolkové republice Německo oznámeno dopisem ze dne 7. srpna 2012. Tímto rozhodnutím, jehož shrnutí bylo zveřejněno v *Úředním věstníku* (Úř. věst. 2012, C 333, s. 1), vyzvala Komise zúčastněné strany, aby předložily vyjádření k dalším opatřením.
- 6 Dne 24. července 2012 Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler (okresní soud v Bad Neuenahr-Ahrweiler, Německo) rozhodl, že prodávající jsou v platební neschopnosti. Dne 1. listopadu 2012 zahájil insolvenční řízení. Uvedený soud rozhodl, že prodej aktiv prodávajících (dále jen „prodej aktiv Nürburgringu“) bude realizován. Proávající jmenovali auditora KPMG AG jakožto právního a finančního poradce.
- 7 Od 1. listopadu 2012 byla správa Nürburgringu svěřena Nürburgring Betriebsgesellschaft mbH, dceřině společnosti, která byla 100% vlastněna jedním z prodávajících, a sice společností Nürburgring, jenž byla založena insolvenčními správci, které jmenoval Amtsgericht Bad Neuenahr-Ahrweiler (okresní soud v Bad Neuenahr-Ahrweiler).
- 8 Dne 15. května 2013 bylo zahájeno nabídkové řízení na prodej aktiv Nürburgringu (dále jen „nabídkové řízení“).
- 9 Dne 23. května 2013 sdělila Komise Spolkové republice Německo a insolvenčním správcům kritéria, která musí nabídkové řízení splňovat, aby byly vyloučeny prvky státní podpory, a informovala je o povinnosti nabyvatele navrátit zvýhodnění, která mu budou případně poskytnuta. Jednání v tomto ohledu probíhala mezi Komisí, Spolkovou republikou Německo a insolvenčními správci od října 2012.

10 Průběh nabídkového řízení byl následující:

- dne 14. května 2013 bylo zahájení nabídkového řízení oznámeno tiskovým sdělením jednoho z insolvenčních správců;
- dne 15. května 2013 zveřejnila společnost KPMG ve Financial Times, v Obchodním věstníku a na internetové stránce Nürburgringu výzvu k předkládání nabídek;
- svůj zájem vyjádřilo 70 zájemců, mezi nimi i žalobce a německý automobilový klub ADAC eV;
- v dopise ze dne 19. července 2013 obdrželi zainteresovaní investoři dokumenty týkající se Nürburgringu a byli vyzváni, aby předložili orientační nabídku, a to jak pro možnost získat veškerá aktiva, tak pro definované skupiny aktiv a pro jednotlivá aktiva;
- lhůta pro předložení orientační nabídky byla postupně stanovena na den 12. září 2013, dopisem ze dne 19. července 2013, a poté na den 26. září 2013, dopisem ze dne 12. září 2013; každý z těchto dopisů uváděl, že zohledněny budou i nabídky předložené po uplynutí lhůty;
- na začátku února 2014 předložilo orientační nabídku 24 zájemců, mezi nimi ADAC; nabídka ADAC se týkala pouze závodního okruhu Nürburgring; z těchto zájemců jich 18 bylo způsobilých k hloubkové kontrole, přičemž ADAC mezi ně nebyl zařazen;
- pro zájemce pozvané do další fáze nabídkového řízení byla postupně stanovena lhůta pro předložení potvrzujících nabídek, které musely být plně financovány a musely zahrnovat předem sjednanou dohodu o zpětném odkupu aktiv, na den 11. prosince 2013, dopisem ze dne 17. října 2013, a poté na den 17. února 2014, dopisem ze dne 17. prosince 2013; v posledně uvedeném dopise bylo uvedeno, že budou zohledněny rovněž nabídky předložené po uplynutí lhůty, ale upřesnil, že prodávající mohou krátce po uplynutí lhůty pro podání nabídek vybrat úspěšného nabyvatele;
- třináct zájemců předložilo potvrzovací nabídky, přičemž čtyři předložili nabídku na veškerá aktiva, a sice Capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH (dále jen „Capricorn“ nebo „nabyvatel“), překladatel nabídky č. 2 (dále jen „předkladatel nabídky č. 2“), předkladatel nabídky č. 3 (dále jen „předkladatel nabídky č. 3“) a čtvrtý zájemce;
- podle dopisů zaslaných zainteresovaným investorům dne 19. července a 17. října 2013 měli být investoři vybráni s ohledem na potřebu maximalizovat hodnotu všech aktiv a zajistit transakci; přičemž na základě těchto kritérií byly v závěrečné fázi nabídkového řízení zohledněny nabídky předkladatele č. 2 a společnosti Capricorn, která nabídla, že převezme všechna aktiva Nürburgringu, a předložila důkaz o finanční síle svých nabídek ze dne 7. a 11. března 2014. Návrhy smluv o postoupení byly projednávány souběžně s těmito dvěma uchazeči;
- dne 11. března 2014 schválil věřitelský výbor prodávajících v rámci úpadkového řízení prodávajících prodej aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn, jejíž nabídka činila 77 milionů eur, zatímco nabídka předkladatele č. 2 se pohybovala v rozmezí 47 až 52 milionů eur.

11 Dne 23. prosince 2013 podal žalobce druhou stížnost ke Komisi na základě toho, že nabídkové řízení nebylo transparentní a nediskriminující. Podle žalobce tak měl úspěšný nabyvatel obdržet nové podpory a zajistit kontinuitu hospodářské činnosti prodávajících, takže příkaz k navrácení podpor přijatých prodávajícími měl přejít i na něj.

B. Napadená rozhodnutí

- 12 Dne 1. října 2014 vydala Komise rozhodnutí (EU) 2016/151 o státní podpoře Německa SA.31550 (2012/C) (ex 2012/NN) ve prospěch závodní dráhy Nürburgring (Úř. věst. 2016, L 34, s. 1, dále jen „konečné rozhodnutí“).
- 13 V článku 2 konečného rozhodnutí Komise konstatovala, že některá opatření podpory ve prospěch prodávajících (dále jen „podpory, které byly poskytnuty prodávajícím“) jsou protiprávní a neslučitelné s vnitřním trhem.
- 14 Komise v čl. 3 odst. 2 konečného rozhodnutí rozhodla, že Capricorn a její dceřiné společnosti nejsou dotčeny případným navrácením podpor, které byly poskytnuty prodávajícím (dále jen „první napadené rozhodnutí“).
- 15 V článku 1 poslední odrážce konečného rozhodnutí Komise stanovila, že prodej aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn nepředstavuje státní podporu (dále jen „druhé napadené rozhodnutí“).
- 16 Komise totiž měla za to, že nabídkové řízení bylo vedeno otevřeným, transparentním a nediskriminujícím způsobem, že toto řízení vedlo k ceně odpovídající tržní ceně a mezi prodávajícími a nabyvatelem neexistovala hospodářská kontinuita.

II. Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 17 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 10. července 2015 podal žalobce projednávanou žalobu.
- 18 Dopisem ze dne 27. října 2015 předložila Komise žádost o překlad přílohy žaloby do jazyka řízení.
- 19 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 3. listopadu 2015 podali prodávající návrh na vstup do tohoto řízení jako vedlejší účastníci na podporu návrhových žádání Komise. Usnesením ze dne 18. dubna 2016 předseda osmého senátu Tribunálu tomuto návrhu vyhověl.
- 20 Dopisem došlým kanceláři Tribunálu dne 3. května 2016 prodávající Tribunál informovali, že svůj návrh na vstup do řízení berou zpět.
- 21 Usnesením předsedy osmého senátu Tribunálu ze dne 27. června 2016 byli prodávající vyškrtnuti z rejstříku Tribunálu jako vedlejší účastníci a bylo jim uloženo nést vlastní náklady a nahradit náklady žalobce, pokud jde o jejich vstup do tohoto řízení.
- 22 V samostatném dokumentu došlém kanceláři Tribunálu dne 17. června 2016 navrhla Komise Tribunálu, aby rozhodl, že projednávaná žaloba je již bezpředmětná a že ve věci této žaloby není důvodné rozhodnout ve věci samé. Dne 22. srpna 2016 předložil žalobce své vyjádření k tomuto návrhu na nevydání rozhodnutí ve věci samé.
- 23 Rozhodnutím předsedy Tribunálu ze dne 11. října 2016 byla projednávaná věc přidělena novému soudci zpravodaji a věc byla přidělena prvním senátu Tribunálu.
- 24 Dne 26. července 2017 vyzval Tribunál na základě organizačních procesních opatření podle článku 89 svého jednacího řádu účastníky řízení, aby předložili určité dokumenty, a položil jim písemné otázky, a zároveň je vyzval, aby na ně písemně odpověděli. Účastníci řízení předložili svá vyjádření v odpovědi ze dne 8. září 2017.
- 25 Usnesením ze dne 6. září 2017 rozhodl první senát Tribunálu, že o návrhu Komise na nevydání rozhodnutí ve věci samé rozhodne spolu s věcí samou.

- 26 Na návrh prvního senátu rozhodl Tribunál podle článku 28 jednacího řádu o předání věci rozšířenému senátu.
- 27 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 16. října 2017 požádal žalobce o konání jednání. Komise se ke konání jednání ve stanovené lhůtě nevyjádřila.
- 28 Podáním došlým kanceláři Tribunálu dne 23. listopadu 2017 předložila Komise návrh na vynětí dokumentů předložených žalobcem v příloze k jeho žádosti o konání jednání. Dne 13. prosince 2017 podal žalobce své připomínky k tomuto návrhu na vynětí dokumentů.
- 29 Dne 23. ledna 2018 rozhodl Tribunál (první senát) o zahájení ústní části řízení. Dne 23. února 2018 vyzval Tribunál na základě organizačních procesních opatření podle článku 89 jednacího řádu účastníky řízení, aby předložili určité dokumenty, a položil jim písemné otázky, a zároveň je vyzval, aby na ně písemně odpověděli. Tribunál rovněž podle článku 24 statutu Soudního dvora Evropské unie vyzval Spolkovou republiku Německo, aby předložila určité dokumenty a položil jí písemné otázky, a zároveň ji vyzval, aby na ně písemně odpověděla. Účastníci řízení a Spolková republika Německo předložili své připomínky v odpovědích ze dne 12., 14. a 19. března 2018.
- 30 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání dne 25. dubna 2018, po jehož skončení byla ústní část řízení ukončena.
- 31 Dne 18. května 2018 podal žalobce návrh na znovuotevření ústní části řízení. Rozhodnutím ze dne 11. dubna 2019 předsedkyně prvního rozšířeného senátu Tribunálu tento návrh zamítla.
- 32 Dne 20. července 2018 podala i Komise návrh na znovuotevření ústní části řízení. Rozhodnutím ze dne 30. července 2018 předsedkyně prvního rozšířeného senátu Tribunálu tento návrh zamítla.
- 33 Žalobce navrhuje, aby Tribunál:
- odmítl námitky nepřípustnosti vznesené Komisí;
 - zamítl návrh Komise na nevydání rozhodnutí ve věci samé;
 - zrušil první a druhé napadené rozhodnutí;
 - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 34 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- odmítl žalobu jako nepřípustnou;
 - podpůrně rozhodl, že není důvodné rozhodnout ve věci samé z důvodu ztráty právního zájmu žalobce na zahájení řízení;
 - ještě podpůrněji, zamítl žalobu jako neopodstatněnou;
 - uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

III. Právní otázky

A. K přípustnosti návrhu na zrušení prvního napadeného rozhodnutí

- 35 Žalobce se domáhá zrušení prvního napadeného rozhodnutí, kterým Komise poté, co určila, že mezi prodávajícími a nabyvatelem neexistuje hospodářská kontinuita, rozhodla, že nabyvatel není dotčen případným navrácením podpory, který byla poskytnuta prodávajícím.
- 36 Ve čtvrté části prvního žalobního důvodu, vycházející z tvrzení, že společnost Capricorn nevypracovala nový obchodní model, a v prvních dvou částech třetího žalobního důvodu, vycházejících z pochybení při posuzování existence hospodářské kontinuity mezi prodávajícími a společností Capricorn, žalobce totiž vytýká Komisi, že v prvním napadeném rozhodnutí nerozhodla o existenci takové hospodářské kontinuity. Kromě toho žalobce svým sedmým žalobním důvodem tvrdí, že Komise při vydání prvního napadeného rozhodnutí neposoudila jeho připomínky.
- 37 V žalobní odpovědi Komise tvrdí, že žaloba je nepřípustná v rozsahu, v němž směřuje zejména ke zpochybnění prvního napadeného rozhodnutí. Žalobce podle názoru Komise neprokázal svůj právní zájem na podání žaloby ani svoji aktivní legitimaci.
- 38 Posléze Komise dospěla k závěru, že v žádném případě není třeba, aby Tribunál rozhodl o žalobě, včetně návrhu na zrušení prvního napadeného rozhodnutí, protože žalobce ztratil jakýkoliv právní zájem na podání žaloby, který předtím mohl mít.
- 39 Účastníci řízení se shodují na tom, že první napadené rozhodnutí bylo vydáno ve formálním vyšetřovacím řízení.
- 40 V tomto ohledu a na prvním místě je třeba připomenout, že v rozsudku ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise (C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 104), Soudní dvůr rozhodl, že rozhodnutí týkající se hospodářské kontinuity je třeba považovat za rozhodnutí, které „souvisí“ s předcházejícím konečným rozhodnutím o dotčených podporách a „doplňuje“ jej, neboť upřesňuje jeho působnost, co se týče příjemců předmětných podpor, a osoby povinné podpory vrátit v případě, že po vydání tohoto rozhodnutí došlo k určité události, jako je převzetí části aktiv původního příjemce uvedené podpory třetí osobou.
- 41 V projednávané věci Komise v prvním napadeném rozhodnutí poté, co určila, že mezi prodávajícími a nabyvatelem neexistuje hospodářská kontinuita, rozhodla, že nabyvatel není dotčen případným navrácením podpor, které byly poskytnuty prodávajícím.
- 42 Je tedy třeba učinit závěr, že první napadené rozhodnutí je rozhodnutí, které „souvisí“ s rozhodnutím vydaným ve formálním vyšetřovacím řízení o podporách, které byly poskytnuty prodávajícím, a „doplňuje“ jej.
- 43 Na druhém místě je třeba připomenout, že podle čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU „[k]aždá fyzická nebo právnická osoba může za podmínek uvedených v prvním a druhém pododstavci podat žalobu proti aktům, které jsou jí určeny nebo které se jí bezprostředně a osobně dotýkají, jakož i proti právním aktům s obecnou působností [proti nařizovacím aktům], které se jí bezprostředně dotýkají a nevyžadují přijetí prováděcích opatření“.
- 44 V rozsahu, v němž se první napadené rozhodnutí týká podpor, které byly poskytnuty prodávajícím formou individuální podpory, a nikoli uplatněním režimu podpor, nelze toto rozhodnutí považovat za nařizovací akt ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.

45 Podle ustálené judikatury subjekty jiné než adresáti rozhodnutí mohou tvrdit, že jsou osobně dotčeny pouze tehdy, pokud se jich toto rozhodnutí dotýká z důvodu určitých vlastností, které jsou pro ně zvláštní, nebo skutkové situace, která je vymezuje vzhledem ke všem ostatním osobám, a tím je individualizuje způsobem obdobným tomu, jakým by byl individualizován adresát rozhodnutí (rozsudky ze dne ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise, 25/62, EU:C:1963:17, s. 223, a ze dne 19. května 1993, Cook v. Komise, C-198/91, EU:C:1993:197, bod 20).

1. K dotčení žalobce jakožto konkurenta

46 Žalobce tvrdí, že jeho pozice na trhu byla podstatně dotčena zaprvé vzhledem k jeho postavení uchazeče o nabytí závodního okruhu Nürburgring a zadruhé k jeho dřívějším investicím do závodního okruhu Nürburgring, které se prvním napadeným rozhodnutím staly bezúčelnými.

47 Komise tuto argumentaci zpochybňuje.

48 V tomto ohledu byly v oblasti státních podpor za osobně dotčené rozhodnutím Komise, kterým se ukončuje formální vyšetřovací řízení, uznány kromě podniku, který je příjemcem podpory, i podniky konkurující posledně uvedenému, které hrály aktivní úlohu v rámci takového řízení, pokud jejich postavení na trhu bylo dotčenou podporou podstatně dotčeno (viz rozsudek ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 98 a citovaná judikatura; v tomto smyslu viz také rozsudek ze dne 5. listopadu 2014, společnosti Vtesse Networks v. Komise, T-362/10, EU:T:2014:928, bod 53 a citovaná judikatura).

49 Kritérium podstatného dotčení umožňuje určit konkurenty, které podpora individualizuje, takže splňují podmínky přípustnosti stanovené v rozsudku ze dne 15. července 1963, Plaumann v. Komise (25/62, EU:C:1963:17). Podpora tedy charakterizuje konkurenty, kteří mají ve vztahu ke všem ostatním osobám právní zájem, a individualizuje je stejně jako adresáta napadeného rozhodnutí. Skutečnost, zda bylo podstatně dotčeno postavení na trhu žalobce, tak přímo nezávisí na výši dotčené podpory, ale na tom, jak závažně může tato podpora uvedené postavení zasáhnout. Takový zásah se u podpor podobné výše může lišit v závislosti na takových kritériích, jakými je dotčený trh, specifická povaha podpory, doba, pro kterou byla poskytnuta, hlavní a vedlejší povaha zasažené činnosti žalující strany a možnosti žalující strany obejít negativní účinky podpory (viz rozsudek ze dne 5. listopadu 2014, Vtesse Networks v. Komise, T-362/10, EU:T:2014:928, bod 41 a citovaná judikatura).

50 Pouhé postavení potenciálního konkurenta tedy nestačí k tomu, aby bylo jednotlivci přiznáno právo podat žalobu k soudům Unie za účelem napadení rozhodnutí, které Komise vydala ve formálním vyšetřovacím řízení.

51 V projednávané věci je třeba konstatovat, že okolnost, že žalobce je spolek, jehož předmětem činnosti je materiální a morální podpora obnovy automobilového sportu na Nürburgringu, nezbytně nevylučuje, aby byl považován za „podnik“, ani aby některé jeho činnosti byly považovány za „hospodářské“ (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 1. července 2008, MOTOE, C-49/07, EU:C:2008:376, body 27 a 28). Žalobce se aktivně zúčastnil řízení, které předcházelo vydání prvního napadeného rozhodnutí, jelikož dne 23. prosince 2013 podal stížnost, protože měl za to, že existuje hospodářská kontinuita mezi prodávajícími a nabyvatelem, který měl být vybrán, takže příkaz k navrácení podpor, které byly poskytnuty prodávajícím, měl přejít na tohoto nabyvatele.

52 Z judikatury citované v bodě 48 výše nicméně vyplývá, že z pouhé účasti žalující strany na správním řízení nelze vyvodit, že je aktivně legitimována. Žalobce musí v každém případě prokázat, že podpory, které byly poskytnuty prodávajícím, se mohly podstatně dotknout jeho postavení na trhu.

- 53 V bodě 20 odůvodnění konečného rozhodnutí Komise uvedla, že opatření podpory ve prospěch prodávajících se týkala financování výstavby a provozování zařízení Nürburgringu. V bodech 173 až 176 a 178 odůvodnění téhož rozhodnutí Komise dále uvedla, že trhy, na kterých mohla být těmito opatřeními narušena hospodářská soutěž, byly trhy pro provoz závodních drah, offroadových areálů, rekreačních areálů, ubytovacích a gastronomických zařízení, center pro bezpečnou jízdu, autoškol, multifunkčních hal a bezhotovostních platebních systémů, stejně jako trhy pro podporu cestovního ruchu, realizaci projektů, výstavbu nemovitostí, řízení podniků a obchod s automobily nebo motocykly (dále jen „relevantní trhy“). V poslední řadě Komise v bodě 180 odůvodnění uvedeného rozhodnutí uvedla, že relevantní trhy lze považovat za trhy s evropským rozměrem.
- 54 V projednávané věci žalobce nikdy netvrdil, a *a fortiori* neprokázal, že v době podání žaloby a před tímto datem působil na relevantních trzích. Na relevantních trzích tudíž neměl žádné postavení, které mohlo být, *a fortiori* podstatně, dotčeno podporami, které byly poskytnuty prodávajícím. Žalobce však v podstatě tvrdí, že se nacházel v postavení případného konkurenta společnosti Capricorn z důvodu jeho účasti na řízení o koupi aktiv Nürburgringu.
- 55 V každém případě za okolností projednávané věci není účast žalobce na nabídkovém řízení dostatečná k tomu, aby prokázala jeho vážnou vůli vstoupit na relevantní trhy. Přestože se totiž zúčastnil první fáze nabídkového řízení a vyjádřil svůj zájem o nabytí aktiv Nürburgringu, což mu umožnilo přístup ke všem dokumentům, které se tohoto řízení týkají, sám uznal, že v jeho následujících fázích nikdy nemohl předložit orientační nabídku. Kromě toho, i když žalobce uvedl, že se připojil k nabídce ADAC týkající se pouze závodního okruhu Nürburgringu z důvodu, že sdíleli své názory na údržbu a provozování uvedeného okruhu, netvrdí, a *a fortiori* nedokazuje, že mu toto spojení, kdyby byla vybrána nabídka ADAC, mělo umožnit jeho vstup na relevantní trhy jako hospodářskému subjektu.
- 56 Kromě toho pokud žalobce tvrdí, že jeho postavení na trhu bylo podstatně dotčeno vzhledem k jeho dřívějším investicím do závodního okruhu Nürburgring, je třeba poukázat na to, že pouhá skutečnost, že nějakým způsobem investoval do Nürburgringu, nepostačuje ke konstatování, že působil jakožto hospodářský subjekt na relevantních trzích, a *a fortiori* k tomu, že jeho postavení, jakožto hospodářského subjektu, na uvedených trzích bylo podstatným způsobem dotčeno podporami, které byly poskytnuty prodávajícím, kteří podle jeho názoru zapříčinili bezúčelnost těchto investic. Žalobce v žádném případě nevysvětluje, jak první napadené rozhodnutí, podle něhož nabyvatel aktiv Nürburgringu nebyl povinen vrátit podpory, které byly poskytnuty prodávajícím, ovlivnilo účelnost jeho investic do Nürburgringu.
- 57 Z toho vyplývá, že žádný z argumentů předložených žalobcem právně dostačujícím způsobem neprokazuje, že se první napadené rozhodnutí podstatně dotklo soutěžního postavení, které žalobce měl na relevantních trzích dotčených podporami, jež byly poskytnuty prodávajícím a jichž se uvedené rozhodnutí týká.

2. K dotčení žalobce jakožto profesního spolku

- 58 Žalobce tvrdí, že byl dotčen jako profesní spolek, jelikož postavení na trhu jednoho z jeho členů, a sice ADAC, uchazeče o nabytí aktiv Nürburgringu, bylo podstatným způsobem dotčeno, a dále že vedl jednání s cílem chránit zájmy německého automobilového sportu, konkrétně zájmy týkající se obnovy a podpory závodního automobilového okruhu Nürburgring, a že se zúčastnil správního řízení tím, že podal stížnost a uvedl své písemné připomínky a důkazy.
- 59 Komise tuto argumentaci zpochybňuje.
- 60 V tomto ohledu je třeba připomenout, že profesní spolek pověřený obranou kolektivních zájmů svých členů může podat žalobu na neplatnost proti konečnému rozhodnutí Komise v oblasti státních podpor v zásadě pouze při splnění dvou předpokladů, a to zaprvé jestliže podniky, které zastupuje nebo některé

z nich, jsou individuálně aktivně legitimovány k podání žaloby a zadruhé jestliže může uplatnit vlastní zájem, zvláště pokud bylo aktem, jehož zrušení je požadováno, dotčeno jeho postavení vyjednaváče (viz rozsudek ze dne 15. ledna 2013, *Fiscat v. Komise*, T-182/10, EU:T:2013:9, bod 48 a citovaná judikatura).

- 61 Pokud jde o otázku, zda je žalobce oprávněn dovolávat se individuální aktivní legitimace jednoho ze svých členů, z vyjádření žalobce předložených dne 8. září 2017 podaných v odpovědi na otázku Tribunálu vyplývá, že ADAC se sám nepovažuje za jeho člena a že členové ADAC, a sice regionální kluby, a to především ADAC Mittelrhein eV a ADAC Nordrhein eV, pouze organizují sportovní akce na Nürburgringu. Posledně uvedené kluby jsou rovněž členy žalobce.
- 62 Z informací uvedených v bodě 61 výše vyplývá, že žalobce jakožto spolek se nemůže dovolávat případné individuální aktivní legitimace ADAC, který nepatří mezi jeho členy, a který proto v projednávané žalobě nemůže zastupovat.
- 63 Za předpokladu, že by se žalobce v podstatě dovolával individuální aktivní legitimace některého z regionálních členských klubů ADAC, které se rovněž počítají mezi jeho členy, je třeba konstatovat, že právně dostačujícím způsobem neprokázal, že se první napadené rozhodnutí podstatně dotklo soutěžního postavení, které tyto kluby měly na relevantních trzích dotčených podporami, které byly poskytnuty prodávajícím a na které se vztahuje uvedené rozhodnutí, jak je vyžadováno judikaturou uvedenou v bodě 48 výše.
- 64 Je tedy třeba učinit závěr, že se žalobce jakožto profesní spolek nemůže dovolávat individuální aktivní legitimace ADAC ani aktivní legitimace regionálních klubů ADAC.
- 65 Pokud jde o otázku, zda se žalobce může dovolávat aktivní legitimace jakožto vyjednaváč, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury odkazující zejména na rozsudky ze dne 2. února 1988, *Kwekerij van der Kooy a další v. Komise* (67/85, 68/85 a 70/85, EU:C:1988:38, body 21 a 22), a ze dne 24. března 1993, *CIRFS a další v. Komise* (C-313/90, EU:C:1993:111, body 29 a 30), uznání, že žalující spolek je osobně dotčen, předpokládá, že se nachází ve zvláštní situaci, kdy zaujímá jasně vymezené postavení vyjednaváče úzce spjaté se samotným předmětem napadeného rozhodnutí, které jej staví do faktické situace, jež ho odlišuje od všech ostatních osob (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. července 2009, 3F v. *Komise*, C-319/07 P, EU:C:2009:435, bod 87 a citovaná judikatura, a usnesení ze dne 29. března 2012, *Asociación Española de Banca v. Komise*, T-236/10, EU:T:2012:176, bod 43 a citovaná judikatura).
- 66 V rozsudku ze dne 2. února 1988, *Kwekerij van der Kooy a další v. Komise* (67/85, 68/85 a 70/85, EU:C:1988:38, body 20 až 24) uznal Soudní dvůr aktivní legitimaci profesního orgánu obecného zájmu, který se nejen aktivně zúčastnil řízení, zejména tím, že předložil Komisi písemné připomínky, ale rovněž vyjednal v zájmu dotčených odborníků sazby za plyn, které Komise následně považovala za podporu neslučitelnou s vnitřním trhem, a který byl z toho důvodu mezi signatáři dohody, která stanovila sazby napadené Komisí.
- 67 V rozsudku ze dne 24. března 1993, *CIRFS a další v. Komise* (C-313/90, EU:C:1993:111, body 29 a 30), Soudní dvůr rovněž uznal aktivní legitimaci profesního spolku, který se nejen aktivně zúčastnil řízení, ale rovněž zastával úlohu vyjednaváče při zavádění „disciplíny“ zaměřené na regulaci poskytování podpory dotčenému odvětví v této citované věci.
- 68 Unijní soud rozhodl, že k uznání zvláštního postavení vyjednaváče žalujícího profesního spolku není dostačující, že žalující profesní spolek předložil v rámci formálního vyšetřovacího řízení připomínky (usnesení ze dne 29. března 2012, *Asociación Española de Banca v. Komise*, T-236/10, EU:T:2012:176, bod 46), nebo podal stížnost, která byla podnětem k uvedenému formálnímu vyšetřovacímu řízení (rozsudek ze dne 9. července 2009, 3F v. *Komise*, C-319/07 P, EU:C:2009:435, body 94 a 95).

- 69 S ohledem na přísné podmínky stanovené v rozsudku ze dne 13. prosince 2005 ve věci Komise v. Aktiongemeinschaft Recht und Eigentum (C-78/03 P, EU:C:2005:761, body 53 až 59) je třeba mít za to, že žalobce v rámci formálního vyšetřovacího řízení, které předcházelo vydání prvního napadeného rozhodnutí, neprokázal jasně vymezené postavení vyjednavče úzce spjaté se samotným předmětem tohoto rozhodnutí, které by bylo s to založit jeho osobní dotčení.
- 70 Z veškerých předcházejících úvah vyplývá, že žalobce neprokázal, že se jej první napadené rozhodnutí osobně dotýká nebo že se osobně dotýká některého z jeho členů.
- 71 Je třeba připomenout, že podmínky přípustnosti žaloby jsou kumulativní (rozsudek ze dne 28. března 2012, Ryanair v. Komise, T-123/09, EU:T:2012:164, bod 199). Ač tedy není nutné zkoumat právní zájem žalobce na zrušení prvního napadeného rozhodnutí, nebo *a fortiori* návrh Komise na nevydání rozhodnutí ve věci samé založený na ztrátě právního zájmu žalobce na zrušení téhož rozhodnutí, je třeba prohlásit žalobu za nepřipustnou v rozsahu, v němž zní na zrušení uvedeného rozhodnutí z důvodu nedostatku osobního dotčení.

B. K návrhu na zrušení druhého napadeného rozhodnutí

- 72 Žalobce se rovněž domáhá zrušení druhého napadeného rozhodnutí, kterým Komise stanovila, že prodej aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn nepředstavuje státní podporu.

1. K přípustnosti a k návrhu na nevydání rozhodnutí ve věci samé

- 73 V žalobní odpovědi Komise tvrdí, že žaloba je nepřipustná v rozsahu, v němž zní na zrušení druhého napadeného rozhodnutí. Žalobce, pokud jde o uvedené rozhodnutí, podle Komise neprokázal žalobní zájem ani svou aktivní legitimaci. Kromě toho totéž rozhodnutí podle Komise nepředstavuje akt napadnutelný žalobou ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.
- 74 Podpůrně Komise později formulovala návrh na nevydání rozhodnutí ve věci samé z důvodu, že žalobce v každém případě ztratil jakýkoliv právní zájem na zrušení druhého napadeného rozhodnutí, který předtím mohl mít.
- 75 V projednávané věci je nejprve nutné zkoumat, zda je žalobce aktivně legitimován k podání žaloby na neplatnost druhého napadeného rozhodnutí, než bude zkoumáno, do jaké míry má právní zájem na podání takové žaloby a zda tento zájem přetrvává, a dále zda je druhé napadené rozhodnutí napadnutelné žalobou ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.
- 76 Pokud jde o jeho aktivní legitimaci, žalobce tvrdí, že je bezprostředně a osobně dotčen druhým napadeným rozhodnutím. V tomto ohledu zvláštní postavení „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 1 písm. h) nařízení Rady (ES) č. 659/1999, ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku 108 [SFEU] (Úř. věst. 1999, L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339), které je vázáno na zvláštní účel žaloby, postačí k tomu, aby byl podle čl. 230 čtvrtého pododstavce SFEU žalobce individualizován.
- 77 Kromě toho žalobce tvrdí, že jeho postavení na trhu, stejně jako postavení jednoho z jeho členů, a sice ADAC, bylo podstatně dotčeno proto, že jako uchazeči usilovali o nabytí aktiv Nürburgringu.
- 78 V poslední řadě žalobce tvrdí, že je osobně dotčen jako profesní sdružení, které hájí zájmy německého automobilového sportu.
- 79 Komise tuto argumentaci zpochybňuje. Zejména tvrdí, že žalobce v rozsahu, v němž prokázal, že on nebo ADAC jsou ve vztahu ke společnosti Capricorn konkurenty, nemůže být považován za „zúčastněnou stranu“ ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU.

- 80 V rámci řízení o kontrole státních podpor je třeba rozlišovat fázi předběžného posouzení podpor podle čl. 108 odst. 3 SFEU, jejímž cílem je pouze umožnit Komisi, aby si utvořila prvotní názor na částečnou nebo plnou slučitelnost dotčené podpory, a dále fázi přezkumu upravenou v čl. 108 odst. 2 SFEU, která má Komisi umožnit, aby získala úplné informace o veškerých skutečnostech případu. Pouze v rámci řízení upraveného posledně uvedeným ustanovením stanoví Smlouva o FEU procesní záruku, v rámci které je Komise povinna vyzvat zúčastněné strany, aby předložily své připomínky (rozsudky ze dne 19. května 1993, *Cook v. Komise*, C-198/91, EU:C:1993:197, bod 22; ze dne 15. června 1993, *Matra v. Komise*, C-225/91, EU:C:1993:239, bod 16, a ze dne 17. července 2008, *Athinaïki Techniki v. Komise*, C-521/06 P, EU:C:2008:422, bod 35).
- 81 Jestliže Komise, aniž zahájila formální vyšetřovací řízení stanovené v čl. 108 odst. 2 SFEU, konstatuje rozhodnutím vydaným na základě odstavce 3 téhož článku, že státní opatření není podporou neslučitelnou s vnitřním trhem, mohou se osoby, jimž svědčí uvedená procesní záruka, domoci jejího dodržení, pouze pokud mají možnost toto rozhodnutí napadnout před unijním soudem. Z těchto důvodů unijní soud prohlásí za přípustnou žalobu znějící na zrušení takového rozhodnutí podanou zúčastněnou stranou ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU, pokud původce této žaloby jejím podáním usiluje o ochranu procesních práv, kterých požívá na základě posledně uvedeného ustanovení (rozsudek ze dne 17. července 2008, *Athinaïki Techniki v. Komise*, C-521/06 P, EU:C:2008:422, bod 36).
- 82 Je tak třeba mít za to, že na každou zúčastněnou stranu se musí pohlížet tak, že je bezprostředně a osobně dotčena rozhodnutím o neexistenci podpory vydaným ve fázi předběžného posouzení (rozsudek ze dne 28. března 2012, *Ryanair v. Komise*, T-123/09, EU:T:2012:164, bod 68), přičemž je třeba připomenout, že pokud taková strana podala stížnost, je odmítnutí Komise vyhovět této stížnosti v každém případě považováno za odmítnutí zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU (rozsudek ze dne 18. listopadu 2010, *NDSHT v. Komise*, C-322/09 P, EU:C:2010:701, body 51 až 54).
- 83 V projednávané věci se strany shodují na skutečnosti, že druhé napadené rozhodnutí je rozhodnutím vydaným ve fázi předběžného přezkumu podpor podle čl. 108 odst. 3 SFEU a nikoliv ve formálním vyšetřovacím řízení. Vzhledem k tomu, že žalobce nebo kteréhokoliv z jeho členů nelze z důvodů uvedených v bodech 54 až 57, 61 až 64, 69 a 70 výše, které se rovněž vztahují na žalobu podanou proti druhému napadenému rozhodnutí, považovat za osoby, které splňují podmínky přípustnosti, jak byly stanoveny v rozsudku ze dne 15. července 1963, *Plaumann v. Komise* (25/62, EU:C:1963:17), je třeba k tomu, aby bylo možné určit, zda je žalobce aktivně legitimován k podání žaloby na neplatnost druhého napadeného rozhodnutí, ověřit, zda je z právního hlediska dostatečně prokázáno, že je zúčastněnou stranou.
- 84 Podle čl. 1 písm. h) nařízení č. 659/1999 se za „zúčastněnou stranu“ považuje kterýkoliv členský stát, osoba, podnik nebo sdružení podniků, jejichž zájmy by mohly být ovlivněny poskytnutím podpory. Jinými slovy, jde o neurčitý okruh adresátů. Toto ustanovení však nevylučuje, aby podniku, který není přímým konkurentem příjemce podpory, bylo přiznáno postavení „zúčastněné strany“, jestliže tvrdí, že poskytnutím této podpory by mohly být dotčeny jeho zájmy. Postačí, když tento podnik právně dostačujícím způsobem prokáže, že podpora může mít konkrétní dopad na jeho situaci (viz rozsudek ze dne 24. května 2011, *Komise v. Kronoply a Kronotex*, C-83/09 P, EU:C:2011:341, body 63 až 65 a citovaná judikatura).
- 85 Kromě toho Soudní dvůr upřesnil, že není vyloučeno, aby subjekt zastupující pracovníky ustavený svou povahou za účelem prosazování společných zájmů svých členů byl považován za „zúčastněnou stranu“ ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU, pokud prokáže, že zájmy jeho samotného nebo jeho členů mohou být poskytnutím podpory dotčeny. Tento orgán však musí právně dostačujícím způsobem prokázat, že podpora může mít konkrétní dopad na jeho situaci nebo na situaci těch, které zastupuje (rozsudek ze dne 9. července 2009, *3F v. Komise*, C-319/07 P, EU:C:2009:435, bod 33).

- 86 V tomto ohledu je třeba konstatovat, že vlastní zájmy žalobce, jakožto spolku, jehož neziskovým předmětem činnosti je obnova a podpora závodního automobilového okruhu Nürburgring a podpora společných zájmů jeho členů, z nichž někteří organizují sportovní události na uvedeném okruhu, mohly být skutečně dotčeny poskytnutím podpory, která měla být podle žalobce konstatována v druhém napadeném rozhodnutí, jelikož nabídkové řízení nebylo otevřené, transparentní, nediskriminující a ničím nepodmíněné a nevedlo k prodeji aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn za tržní cenu.
- 87 Vzhledem k tomu, že Komise ve svém posouzení slučitelnosti státní podpory zohledňuje celou řadu úvah rozdílné povahy, nelze totiž vyloučit, aby subjekt zastupující společné zájmy mohl Komisi předložit připomínky k těmto úvahám, které Komise může zohlednit v průběhu formálního vyšetřovacího řízení upraveného v čl. 108 odst. 2 SFEU [v tomto smyslu viz usnesení ze dne 6. října 2015, SNCM v. Komise, C-410/15 P (I), EU:C:2015:669, bod 12).
- 88 V projednávané věci nelze vyloučit, že žalobce, vzhledem ke svému předmětu podnikání, kterým je konkrétně podpora závodního automobilového okruhu Nürburgring, a proto, že se zúčastnil první fáze nabídkového řízení a v této souvislosti získal velké množství informací o aktivech Nürburgringu, mohl Komisi předložit v průběhu formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU připomínky, které Komise mohla otevřeným, transparentním, nediskriminujícím a ničím nepodmíněným způsobem zahrnout do svého posouzení v rámci nabídkového řízení a do posouzení toho, zda v rámci tohoto řízení byla aktiva Nürburgringu postoupena za tržní cenu.
- 89 S ohledem na úvahy uvedené v bodech 84 a 85 výše a na výše uvedená posouzení je proto třeba v souvislosti s druhým napadeným rozhodnutím žalobce za zúčastněnou stranu uznat.
- 90 Pokud jde o právní zájem žalobce na podání žaloby, Komise ve svém návrhu na nevydání rozhodnutí ve věci samé uvádí, že žalobce tento zájem pozbyl, a to zejména z toho důvodu, že společnost Capricorn zaplatila celou kupní cenu aktiv Nürburgringu a vzdala se svého práva vypovědět kupní smlouvu v případě, že Komise rozhodne o navrácení podpor, které byly poskytnuty prodávajícím.
- 91 Je však třeba připomenout, že „zúčastněné strany“ ve smyslu čl. 108 odst. 2 SFEU mají zájem na zrušení rozhodnutí vydaného ve fázi předběžného posouzení, jestliže by podle ustanovení článku 108 SFEU takové zrušení vyžadovalo, aby Komise zahájila formální vyšetřovací řízení a umožnila jim podat připomínky, a ovlivnit tak nové rozhodnutí Komise (rozsudek ze dne 10. února 2009, Deutsche Post a DHL International v. Komise, T-388/03, EU:T:2009:30, body 62 a 64). V projednávané věci má žalobce zájem na zrušení druhého napadeného rozhodnutí v rozsahu, v němž pátým a osmým žalobním důvodem zpochybňuje skutečnost, že toto rozhodnutí, kterým byla konstatována neexistence podpory poskytnuté společnosti Capricorn v rámci nabídkového řízení, bylo vydáno, aniž Komise zahájila formální vyšetřovací řízení, čímž porušila žalobcova procesní práva jakožto zúčastněné strany.
- 92 Zruší-li Tribunál druhé napadené rozhodnutí z důvodu porušení procesních práv žalobce, Komise v zásadě musí zahájit formální vyšetřovací řízení týkající se prodeje aktiv Nürburgringu a vyzvat žalobce jakožto zúčastněnou stranu, aby se k věci vyjádřil. Zrušení druhého napadeného rozhodnutí proto samo o sobě může mít právní důsledky pro žalobce jakožto zúčastněnou stranu.
- 93 Je tedy třeba učinit závěr, pokud jde o druhé napadené rozhodnutí, že žalobce je aktivně legitimován jakožto zúčastněná strana a má právní zájem na podání žaloby, který přetrvává, směřující k ochraně procesních práv, kterých požívá na základě čl. 108 odst. 2 SFEU.
- 94 Z toho vyplývá, že námitku nepřípustnosti a podpůrně i návrh na nevydání rozhodnutí ve věci samé předložený Komisí je třeba zamítnout a že projednávaná žaloba je přípustná v rozsahu, v němž se týká druhého napadeného rozhodnutí a v němž směřuje k ochraně procesních práv žalobce, kterých požívá

na základě čl. 108 odst. 2 SFEU. V rozsahu, v němž návrh žalobce na zrušení překračuje tento předmět, je třeba jej zamítnout jako nepřijatelný, aniž je nutné, aby Tribunál rozhodl o ostatních námitkách nepřijatelnosti vznesených Komisí.

2. K přípustnosti příloh

a) K přípustnosti příloh C. 1 a C. 6 až C. 9

- 95 Ve své duplice Komise formálně zpochybňuje přípustnost čtyř důkazů předložených žalobcem v příloze repliky, a sice příloh C. 1 a C. 6 až C. 8. V tomto ohledu poukazuje Komise na to, že jelikož žalobce nepředložil žádné odůvodnění, pokud jde o prodlení v předložení těchto důkazů, mají být prohlášeny za nepřijatelné. Žalobce tvrdí, že cílem těchto příloh je napadnout tvrzení, která Komise předložila v žalobní odpovědi.
- 96 Komise kromě toho zpochybňuje přípustnost zprávy založené na doktríně předložené žalobcem v příloze repliky, a sice v příloze C. 9. Žalobce v tomto ohledu připomíná, že v žalobě poskytl úplný odkaz na tuto zprávu.
- 97 Článek 85 odst. 2 jednacího řádu uvádí, že hlavní účastníci řízení mohou ještě v replice a duplice na podporu své argumentace předložit nebo navrhnout další důkazy za podmínky, že je toto prodlení odůvodněné.
- 98 Protidůkazy a rozšíření původních důkazních návrhů v důsledku protidůkazu protistrany v její žalobní odpovědi nejsou nicméně podle judikatury dotčeny pravidlem prekluze stanoveným v čl. 85 odst. 1 a 2 jednacího řádu. Toto ustanovení se totiž týká nových důkazů a musí být vykládáno ve světle čl. 92 odst. 7 uvedeného řádu, který výslovně stanoví, že mohou být předkládány protidůkazy a že původní důkazní návrhy lze rozšířit (rozsudek ze dne 12. září 2007, Komise v. Trends a další, T-448/04, nezveřejněný, EU:T:2007:265, bod 52).
- 99 V projednávané věci je třeba poznamenat, že přílohy C. 1 a C. 6 až C. 8 jsou protidůkazy a mají zpochybnit tvrzení Komise předložená v její žalobní odpovědi. K zajištění dodržení zásady kontradiktornosti je tedy třeba tyto přílohy povolit jako přípustné.
- 100 Pokud jde o přílohu C. 9, je třeba poznamenat, že se jednalo o veřejně dostupný dokument, o který žalobce opřel svůj argument, jehož důkazní síla však byla Komisí zpochybněna. Z tohoto důvodu je rovněž třeba povolit tuto přílohu jako přípustnou.

b) K přípustnosti příloh 7 a 8 vyjádření Komise ze dne 8. září 2017 v odpovědi na dotazy Tribunálu

- 101 Ve své žádosti o konání jednání žalobce formálně zpochybnil dva důkazy předložené Komisí v příloze k vyjádřením ze dne 8. září 2017 v odpovědi na otázky Tribunálu, a sice přílohy 7 a 8. Žalobce uvádí, že tyto důkazy byly předloženy opožděně.
- 102 Komise tvrdí, že dotčené důkazy odpovídají dvěma dopisům Deutsche Bank AG ze dne 17. a 25. února 2014, přičemž zdůrazňuje podle jejího názoru závazný charakter předchozího dopisu Deutsche Bank ze dne 10. března 2014, který má podpořit nabídku společnosti Capricorn (dále jen „dopis Deutsche Bank ze dne 10. března 2014“). V tomto ohledu je třeba poznamenat, že na závaznost uvedeného dopisu se Komise v jedné ze svých otázek tázal Tribunál v rámci organizačního procesního opatření ze dne 26. července 2017.

103 Na základě článku 89 jednacího řádu, který umožňuje Tribunálu klást otázky a vyžádat si od stran dokumenty za účelem informování o některých aspektech sporu, je tedy třeba tyto přílohy povolit jako přípustné.

c) K přípustnosti přílohy G. 13

104 Komise na jednání formálně zpochybnila přípustnost jednoho z důkazů předložených žalobcem v příloze k vyjádření ze dne 8. září 2017 v odpovědi na otázky Tribunálu, a sice přílohy G. 13, a navrhovala jeho vynětí.

105 Žalobce tvrdí, že tento důkaz má podpořit jeho přistoupení k nabídce ADAC týkající se pouze závodního okruhu Nürburgring, o kterém hovoří v žalobě. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že na rozsah tohoto přistoupení k nabídce se tázal Tribunál v jedné z otázek položených žalobci na základě organizačního procesního opatření ze dne 26. července 2017.

106 Na základě článku 89 jednacího řádu, který umožňuje Tribunálu klást otázky a vyžádat si od stran dokumenty za účelem informování o některých aspektech sporu, je tedy třeba tyto přílohy povolit jako přípustné a návrh Komise na vynětí této přílohy odmítnout.

d) K přípustnosti příloh H. 1 a H. 2

107 Podáním došlým soudní kanceláři Tribunálu dne 23. listopadu 2017 (viz bod 28 výše) Komise formálně zpochybňuje přípustnost dvou důkazů předložených žalobcem v příloze k žádosti o konání jednání předložené dne 16. října 2017, a sice příloh H. 1 a H. 2, a požaduje jejich vynětí.

108 Je třeba poznamenat, jak tvrdí žalobce, že přílohy H.1 a H. 2 mají vyvrátit vyjádření Komise ze dne 8. září 2017 předložená v odpovědi na otázky Tribunálu, které byly položeny v reakci na otázky, které Tribunál položil Komisi dne 26. července 2017.

109 Za těchto okolností je třeba přílohy H.1 a H. 2 povolit jako přípustné a žádosti Komise o jejich vynětí zamítnout.

3. K věci samé

a) Úvodní poznámky k rozsahu soudního přezkumu rozhodnutí o neexistenci podpory vydaného ve fázi předběžného posouzení

110 Na úvod je třeba připomenout, že článek 108 odst. 3 SFEU a článek 4 nařízení č. 659/1999 zavádějí fázi předběžného posouzení oznámených podpůrných opatření, jejímž cílem je umožnit Komisi, aby si utvořila prvotní názor na slučitelnost dotčené podpory s dotčeným vnitřním trhem. Tato fáze končí konstatováním Komise, že toto opatření nepředstavuje podporu, anebo že spadá do působnosti čl. 107 odst. 1 SFEU. V posledně uvedeném případě pak uvedené opatření může vyvolávat, nebo naopak nevyvolávat pochybnosti o jeho slučitelnosti se vnitřním trhem (rozsudek ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 43).

111 Jestliže Komise ve fázi předběžného posouzení vydá rozhodnutí, kterým konstatuje, že státní opatření není podporou neslučitelnou s vnitřním trhem, rovněž tím implicitně odmítá zahájit formální vyšetřovací řízení. Tato zásada se uplatní jak v případě, že Komise vydá rozhodnutí, protože má za to, že podpora je slučitelná s vnitřním trhem podle čl. 4 odst. 3 nařízení č. 659/1999, tzv. „rozhodnutí nevznášet námitky“, tak v případě, že Komise je toho názoru, že opatření nespadá do působnosti

čl. 107 odst. 1 SFEU, a není tedy podporou podle čl. 4 odst. 2 nařízení č. 659/1999 (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 17. července 2008, *Athinaïki Techniki v. Komise*, C-521/06 P, EU:C:2008:422, bod 52, a ze dne 28. března 2012, *Ryanair v. Komise*, T-123/09, EU:T:2012:164, bod 68).

- 112 Podle judikatury platí, že v případě, že žalobce navrhuje zrušit rozhodnutí, které prohlašuje, že dotčené opatření nepředstavuje státní podporu nebo rozhodnutí nevznášet námitky, zpochybňuje tím především skutečnost, že Komise vydala rozhodnutí k dotčené podpoře, aniž zahájila formální vyšetřovací řízení, a tím porušila jeho procesní práva. Za účelem vyhovění jeho návrhu na neplatnost může žalobce pro účely ochrany procesních práv, která mu svědčí v rámci formálního vyšetřovacího řízení, uplatnit jakýkoliv důvod, který mu umožní prokázat, že posouzení informací a skutečností, které Komise měla nebo mohla mít k dispozici ve fázi předběžného posouzení dotčeného opatření, mělo vyvolat pochybnosti ohledně jeho kvalifikace jako státní podpory nebo jeho slučitelnosti s vnitřním trhem (rozsudky ze dne 13. června 2013, *Ryanair v. Komise*, C-287/12 P, nezveřejněný, EU:C:2013:395, bod 60, a ze dne 25. listopadu 2014, *Ryanair v. Komise*, T-512/11, nezveřejněný, EU:T:2014:989, bod 31), jelikož v tomto ohledu informace, které Komise „mohla mít k dispozici“, přitom zahrnují informace, které se jeví být relevantní pro posouzení, a které mohla na svou žádost získat v průběhu předběžného posouzení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 20. září 2017, *Komise v. Frucona Košice*, C-300/16 P, EU:C:2017:706, bod 71).
- 113 Takový důkaz o existenci pochybností může být předložen zejména prostřednictvím souboru shodujících se nepřímých důkazů, přičemž to, zda existují pochybnosti, musí být zjišťováno, pokud jde o rozhodnutí, kterým se konstatuje, že dotčené opatření nepředstavuje státní podporu, jak z okolností vydání uvedeného rozhodnutí, především z délky fáze předběžného posouzení, tak z jeho obsahu tím, že se porovná posouzení, z nichž Komise v uvedeném rozhodnutí vycházela, se skutečnostmi, které Komise měla nebo mohla mít k dispozici, když se vyjádřila ke slučitelnosti dotčené státní podpory (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 24. ledna 2013, *3F v. Komise*, C-646/11 P, nezveřejněný, EU:C:2013:36, bod 31).
- 114 Komise je tedy povinna zahájit formální vyšetřovací řízení zejména tehdy, pokud se s ohledem na informace, které získala nebo které mohla mít k dispozici v průběhu předběžného posouzení, musí nadále vypořádat se závažnými obtížemi spojenými s posouzením dotčeného opatření. Tato povinnost vyplývá přímo z čl. 108 odst. 3 SFEU, jak je vykládán judikaturou, a je potvrzena článkem 4 nařízení č. 659/1999, pokud Komise po předběžném posouzení konstatuje, že dotčené opatření vyvolává pochybnosti ohledně jeho kvalifikace jako podpory nebo slučitelnosti s vnitřním trhem (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 21. prosince 2016, *Club Hotel Loutraki a další v. Komise*, C-131/15 P, EU:C:2016:989, body 30 až 33, a ze dne 12. února 2008, *BUPA a další v. Komise*, T-289/03, EU:T:2008:29, bod 328). V takovém případě Komise nemůže odmítnout zahájit formální vyšetřovací řízení s odvoláním na jiné okolnosti, jako jsou zájmy třetích stran, hlediska hospodárnosti řízení či jakékoliv jiné důvody správní či politické vhodnosti (rozsudek ze dne 10. února 2009, *Deutsche Post a DHL International v. Komise*, T-388/03, EU:T:2009:30, bod 90).
- 115 Ve stadiu soudního řízení se soudní přezkum unijního soudu musí zaměřit na to, zda s ohledem na argumenty a důkazy předložené v projednávané věci žalobcem, byla posouzení, z kterých Komise vycházela v rozhodnutí o neexistenci podpory, s to vyvolat pochybnosti, a tudíž odůvodnit zahájení formálního vyšetřovacího řízení (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 19. května 1993, *Cook v. Komise*, C-198/91, EU:C:1993:197, bod 31, a ze dne 15. června 1993, *Matra v. Komise*, C-225/91, EU:C:1993:239, bod 34).

b) Úvodní poznámky k předmětu žaloby

- 116 Podle ustálené judikatury platí, že není na Tribunálu, aby vykládal žalobu žalobce, která zpochybňuje výhradně opodstatněnost rozhodnutí posuzujícího podporu jako takovou, tak že ve skutečnosti směřuje k ochraně procesních práv, kterých žalobce požívá na základě čl. 108 odst. 2 SFEU, pokud žalobce

výslovně neuplatnil žalobní důvod za tímto účelem. V takovém případě by výklad žalobního důvodu ve skutečnosti vedl k překvalifikování předmětu žaloby (viz rozsudek ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, bod 55 a citovaná judikatura).

- 117 Takové omezení jeho pravomoci vykládat žalobní důvody nemůže Tribunálu v důsledku zabránit v přezkumu argumentů předložených žalobcem ve věci samé, aby ověřil, zda z nich nevyplývají i skutečnosti podporující žalobní důvod, který žalobce také uvedl a kterým je výslovně tvrzena existence závažných obtíží odůvodňujících nutnost zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU (rozsudek ze dne 24. května 2011, Komise v. Kronoply a Kronotex, C-83/09 P, EU:C:2011:341, body 56 až 58).
- 118 V projednávané věci se žalobce dovolává devíti žalobními důvody na podporu své žaloby v rozsahu, v němž se týká zrušení druhého napadeného rozhodnutí. Je třeba připomenout, že sedmý žalobní důvod žaloby, v němž žalobce tvrdí, že při vydání prvního napadeného rozhodnutí Komise neposoudila jeho připomínky, byl namířen pouze proti prvnímu napadenému rozhodnutí, ve vztahu k němuž nebyl žalobce považován za aktivně legitimovaného.
- 119 Pátý a osmý žalobní důvod výslovně vycházejí z porušení procesních práv žalobce v rozsahu, v němž Komise nezahájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU navzdory tomu, že prodej aktiv Nürburgringu za nižší než tržní cenu měl Komisi podle názoru žalobce vést k závěru, že podpora byla poskytnuta nabyvateli.
- 120 Kromě toho první žalobní důvod vychází z pochybení, kterých se podle žalobce měla dopustit Komise při zjišťování relevantních skutečností, zejména pokud jde o nabídkové řízení. Druhý žalobní důvod vychází z pochybení Komise při posuzování potvrzení financování nabídky nabyvatele. Třetí žalobní důvod vychází z pochybení Komise, pokud jde zejména o posouzení existence nové státní podpory ve prospěch společnosti Capricorn, kterou představuje prodej aktiv Nürburgringu. V rámci tohoto žalobního důvodu žalobce výslovně tvrdí, že Komise měla zahájit formální vyšetřovací řízení. V rámci pátého a osmého žalobního důvodu, vycházejících z porušení procesních práv, žalobce kromě toho výslovně odkazuje na třetí část třetího žalobního důvodu, který má umožnit zjištění, že Komise měla mít ve fázi předběžného posouzení pochybnosti o slučitelnosti prodejní ceny, kterou nabyvatel zaplatil, s vnitřním trhem. V poslední řadě čtvrtý žalobní důvod vychází z pochybení Komise při posuzování transparentní a nediskriminující povahy nabídkového řízení.
- 121 K rozhodnutí o pátém a osmém žalobním důvodu je tedy třeba v souladu s judikaturou citovanou v bodě 117 výše přezkoumat všechny ostatní žalobní důvody, které žalobce uplatnil ke zrušení druhého napadeného rozhodnutí a které lze považovat za způsobilé prokázat obtíže, kvůli nimž měla být Komise povinna zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU.
- 122 V tomto ohledu je třeba nejprve zkoumat argumenty týkající se transparentní a nediskriminující povahy nabídkového řízení, a sice druhou část prvního žalobního důvodu a čtvrtý žalobní důvod, a žalobní důvody týkající se financování nabídky Capricorn, a sice první a třetí část prvního žalobního důvodu a druhý žalobní důvod.
- 123 Poté bude třeba zkoumat pátou část prvního žalobního důvodu, vycházející z pokračování v prodeji nad rámec přidělení aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn, k čemuž došlo dne 11. března 2014, a třetí část třetího žalobního důvodu, vycházející ze skutečnosti, že prodej aktiv Nürburgringu představuje novou státní podporu ve prospěch společnosti Capricorn.
- 124 V poslední řadě je třeba zkoumat šestý a devátý žalobní důvod, vycházející z dalších porušení procesních práv žalobce, která mohou mít rovněž dopad na zjištění Komise ve druhém napadeném rozhodnutí, z neexistence závažných obtíží spojených s posouzením dotčeného opatření odůvodňujících zahájení formálního vyšetřovacího řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU. Šestý žalobní důvod vychází z porušení povinnosti uvést odůvodnění. Devátý a poslední žalobní důvod vychází z porušení práva na řádnou správu.

c) K společnému výkladu pátého a osmého žalobního důvodu, vycházejících z porušení čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999, jakož i procesních práv žalobce, a prvního, druhého, třetího a čtvrtého žalobního důvodu

- 125 V rámci svého pátého žalobního důvodu žalobce tvrdí, že Komise porušila čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999, když rozhodla, že nabídkové řízení nevedlo k poskytnutí nové státní podpory nabyvateli, a implicitně tedy odmítla zahájit formální vyšetřovací řízení.
- 126 Svým osmým žalobním důvodem žalobce tvrdí, že Komise porušila jeho právo předložit připomínky podle čl. 20 odst. 1 nařízení č. 659/1999 a zásadní procesní požadavky, když druhým napadeným rozhodnutím implicitně odmítla zahájit formální vyšetřovací řízení.
- 127 Podle žalobce měla mít Komise pochybnosti o tom, zda je prodejní cena, kterou nabyvatel zaplatil, slučitelná s vnitřním trhem.
- 128 Komise tuto argumentaci zpochybňuje.
- 129 V bodech 121 až 123 výše je uvedeno, že k rozhodnutí o pátém a osmém žalobním důvodu je třeba zkoumat, zda první, druhý, třetí a čtvrtý žalobní důvod umožňují prokázat, že se Komise ve fázi předběžného posouzení potýkala s obtížemi, které vyžadují zahájení formálního vyšetřovacího řízení.

1) K prvním třem částem prvního žalobního důvodu a k druhému a čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícím z existence podpory poskytnuté společnosti Capricorn při prodeji Nürburgringu

- 130 V rámci prvních tří částí prvního žalobního důvodu a druhého a čtvrtého žalobního důvodu žalobce v podstatě tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního zjištění, když konstatovala, že nabídkové řízení bylo otevřené, transparentní, nediskriminující a ničím nepodmíněné.
- 131 Žalobce kromě toho tvrdí, že požadavek na zajištění transakce nebyl uplatněn, jelikož dopis Deutsche Bank ze dne 10. března 2014 není zajištěným financováním nabídky společnosti Capricorn.
- 132 S ohledem na tyto dvě hlavní výtky je třeba určit, zda na základě šetření, které Komise provedla ohledně bezvadnosti nabídkového řízení, byla s to vyloučit existenci závažných obtíží souvisejících s posouzením dotčeného opatření, které mohly odůvodnit zahájení formálního vyšetřovacího řízení.
- 133 Podle ustálené judikatury platí, že v případě, že podnik, který obdržel podporu neslučitelnou s vnitřním trhem, je získán za tržní cenu, a sice za nejvyšší cenu, kterou by byl ochoten zaplatit soukromý investor za normálních podmínek hospodářské soutěže za tuto společnost ve stavu, v němž se – zejména po obdržení státní podpory – nachází, je prvek podpory ohodnocen tržní cenou a zahrnut do kupní ceny. Za těchto podmínek nelze mít za to, že nabyvatel byl zvýhodněn oproti ostatním hospodářským subjektům na trhu (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. dubna 2004, Německo v. Komise, C-277/00, EU:C:2004:238, bod 80 a citovaná judikatura).
- 134 Pokud se naopak prodej aktiv příjemce státní podpory uskuteční za nižší než tržní cenu, neodůvodněné zvýhodnění mohlo být převedeno na nabyvatele (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 28. března 2012, Ryanair v. Komise, T-123/09, EU:T:2012:164, bod 161).
- 135 Pro účely ověření tržní ceny lze zejména vzít v úvahu formu převodu společnosti, například formu veřejného nabídkového řízení, o níž se má za to, že zaručuje prodej za tržních podmínek. Z toho vyplývá, že pokud je prodáván podnik prostřednictvím otevřeného, transparentního a ničím nepodmíněného nabídkového řízení, je možno předpokládat, že tržní cena odpovídá nejvyšší nabídce, musí ovšem být prokázáno, zaprvé že tato nabídka je závazná a věrohodná a zadruhé že zohlednění

jiných hospodářských faktorů než faktoru ceny není odůvodněné (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 24. října 2013, Land Burgenland a další v. Komise, C-214/12 P, C-215/12 P a C-223/12 P, EU:C:2013:682, body 93 a 94, a ze dne 16. července 2015, BVVG, C-39/14, EU:C:2015:470, bod 32).

- 136 Podle judikatury platí, že otevřená a transparentní povaha nabídkového řízení je posuzována podle souboru přímých a nepřímých důkazů na základě individuálních okolností dané věci (viz rozsudek ze dne 7. března 2018, SNCF Mobilités v. Komise, C-127/16 P, EU:C:2018:165, bod 68 a citovaná judikatura).
- 137 Ve světle judikatury připomenuté v bodech 133 až 136 výše je třeba v projednávané věci zkoumat opodstatněnost dvou výtek žalobce s přihlédnutím ke skutečnosti, že v této souvislosti Tribunál nemůže rozhodovat přímo o samotné legalitě nabídkového řízení.

i) K výtce týkající se netransparentní a diskriminující povahy nabídkového řízení

- 138 V rámci svého čtvrtého žalobního důvodu žalobce tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného právního posouzení, když konstatovala, že nabídkové řízení bylo otevřené, transparentní, nediskriminující a ničím nepodmíněné s ohledem zejména na nedostatek transparentnosti finančních údajů, netransparentnost a diskriminující povahu kritérií pro posouzení a jejich uplatnění, jakož i na pokračování v prodeji po postoupení aktiv Nürburgringu nabyvateli.
- 139 Žalobce zejména tvrdí, že nabídkové řízení nestanovilo zvláštní kritéria pro posouzení použitelná pro porovnání nabídek, zejména pokud jde o porovnání nabídek na veškerá aktiva a nabídek na jednotlivá aktiva a skupiny jednotlivých aktiv.
- 140 V rámci druhé části prvního žalobního důvodu žalobce tvrdí, že zainteresovaní investoři nebyli před předložením své nabídky informováni o tom, že tato nabídka musí dosahovat alespoň 25 % nejvyšší celkové nabídky, aby mohla být zohledněna v následujících fázích řízení.
- 141 Komise tuto argumentaci zpochybňuje.
- 142 Je třeba poznamenat, že dopisem KPMG ze dne 19. července 2013 zaslaným zainteresovaným investorům byli posledně uvedení vyzváni k předložení orientačních nabídek pro veškerá aktiva, pro definované skupiny aktiv a pro jednotlivá aktiva (viz bod 10, čtvrtá odrážka výše). Podle téhož dopisu měly být nabídky posuzovány zejména na základě ceny nabízené za aktiva v závislosti na rozsahu nabídky.
- 143 Podle dopisů KPMG zaslaných zainteresovaným investorům ve dnech 19. července a 17. října 2013 měli být tito investoři vybráni podle kritéria maximalizace hodnoty veškerých aktiv (viz bod 10, devátá odrážka výše). V praxi vedla aplikace tohoto kritéria k tomu, že prodávající v závěrečné fázi nabídkového řízení vzali v úvahu pouze nabídky týkající se veškerých aktiv, jak vyplývá z bodu 50 odůvodnění konečného rozhodnutí. Podle Komise byla důvodem skutečnost, že vzhledem k předloženým nabídkám umožnil prodej Nürburgringu v celku získání vyšší ceny než oddělený prodej jednotlivých aktiv.
- 144 V poznámce pod čarou 65, která byla vložena do bodu 50 odůvodnění konečného rozhodnutí, se uvádí, že bylo předloženo šest orientačních nabídek na veškerá aktiva, jež nabízely více než 25 % nejlepších nabídek, že nabídky, jež nedosáhly 25 % nejlepší nabídky, byly předem odmítnuty vzhledem k částce navržené pro kupní cenu a že nebyla věnována žádná další pozornost nabídkám pro závodní okruh Nürburgring, jež společně s jednotlivými nabídkami pro ostatní aktiva nedosáhly prahové hodnoty 25 % nejlepší nabídky.

145 Z toho vyplývá, že zainteresovaní investoři měli možnost vymezit předmět své nabídky na základě informací, které jim byly sděleny o kritériu maximalizace hodnoty veškerých aktiv. Pokud jde o kritérium 25 %, jak uvádí Komise, jeho cílem nebylo nic jiného než konkretizovat kritérium maximalizace hodnoty veškerých aktiv a vzhledem k tomu, že bylo určeno na základě hodnoty skutečně předložených nabídek, mohlo být zkonkretizováno pouze *ex post*.

146 Argumenty žalobce na podporu výše uvedené výtky tedy neumožňují prokázat, že Komise měla mít pochybnosti o transparentní a nediskriminující povaze nabídkového řízení.

ii) K výtce týkající se financování nabídky společnosti Capricorn

147 V první části prvního žalobního důvodu a v druhém žalobním důvodu žalobce tvrdí, že v rozporu s tím, co vyplývá z konečného rozhodnutí, dopis Deutsche Bank ze dne 10. března 2014, který podpořil nabídku společnosti Capricorn, schválenou dne 11. března 2014, není závazným zajištěným financováním.

148 Posouzení Komise v tomto ohledu je podle žalobce kromě toho v rozporu se závěrem uvedeným v bodě 272 konečného rozhodnutí, podle kterého nabídka předkladatele č. 3 neobsahovala důkaz o požadovaném financování.

149 Třetí částí prvního žalobního důvodu žalobce obecně zpochybňuje závěr Komise uvedený v konečném rozhodnutí, podle kterého se nabídka společnosti Capricorn mohla opírat o „zajištěné financování“.

150 Komise tuto argumentaci zpochybňuje.

151 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že dopis KPMG zaslaný zainteresovaným investorům dne 17. října 2013 uvádí, že tito investoři budou vybráni zejména podle pravděpodobnosti, že uzavřou transakci, což bude zkoumáno mimo jiné na základě zajištění financování jejich nabídky ověřeného potvrzením o financování vystaveným jejich finančními partnery (viz bod 10, devátá odrážka výše). Je tedy třeba ověřit, zda přezkum provedený Komisí v návaznosti na analýzu německých orgánů byl takové povahy, že mohl vyloučit existenci pochybností o závaznosti dopisu Deutsche Bank ze dne 10. března 2014.

152 Zaprvé v dopisu Deutsche Bank ze dne 10. března 2014 se uvádí, že Deutsche Bank je připravena poskytnout nabyvateli úvěr ve výši 45 milionů eur. V dopise jsou podrobně popsány podmínky tohoto financování, což, jak správně tvrdí Komise, ukazuje na to, že Deutsche Bank provedla důkladnou analýzu podkladů a že mezi ní a nabyvatelem došlo k výměně informací.

153 Zadruhé dopis Deutsche Bank opakovaně odkazuje na příslib Deutsche Bank ve prospěch společnosti Capricorn, který poskytla v uvedeném dopisu. Deutsche Bank tedy měla za to, že je uvedeným dopisem vázána.

154 V tomto ohledu, jak správně tvrdí Komise, srovnání dopisu Deutsche Bank ze dne 10. března 2014 se dvěma přípravnými a nezávaznými dopisy Deutsche Bank ze dne 17. a 25. února 2014 potvrzuje závaznou povahu dopisu Deutsche Bank ze dne 10. března 2014. V dopise ze dne 17. února 2014 je tak uvedeno, že nepředstavuje příslib Deutsche Bank, na rozdíl od dopisu Deutsche Bank ze dne 10. března 2014, který odkazuje na příslib Deutsche Bank vůči společnosti Capricorn, který Deutsche Bank poskytla v tom samém dopisu.

- 155 V poslední řadě se v dopise Deutsche Bank ze dne 10. března 2014 uvádí, že příslib, který Deutsche Bank poskytla, podléhá třem podmínkám. Tyto podmínky (uskutečnění transakce, neexistence významné změny týkající se nabytých aktiv, neexistence protiprávnosti) přitom umožňovaly Deutsche Bank zprostit se svého závazku pouze v případě, že by nabytí aktiv neproběhlo za stanovených podmínek.
- 156 S ohledem na předcházející úvahy Komise podle všeho neměla mít pochybnosti o závazné povaze dopisu Deutsche Bank ze dne 10. března 2014.
- 157 Naopak a jak to uvedla Komise v bodě 272 odůvodnění konečného rozhodnutí, orientační nabídka ani konečná nabídka předkladatele č. 3 neobsahovaly důkaz o financování. V tomtéž bodu odůvodnění Komise konstatovala, že prodávající na to předkladatele nabídky č. 3 upozornili v dopisech KPMG, ze 17. října a z 11., ze 17. a z 18. prosince 2013, jakož i v e-mailech zaslaných KPMG ve dnech 18. února a 9. dubna 2014, ale že předkladatel nabídky č. 3 před přidělením aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn věřitelským výborem dne 11. března 2014 ani po tomto přidělení nepředložil žádný důkaz o financování jeho nabídky. Žalobce přitom nepředložil žádný důkaz naznačující, že tato zjištění jsou chybná.
- 158 Z výše uvedeného vyplývá, že nabyvatel, jehož nabídka byla vybrána, měl k dispozici nejprve dva přípravné dopisy Deutsche Bank ze dne 17. a 25. února 2014, poté dopis Deutsche Bank ze dne 10. března 2014, o jehož závaznosti nemusela mít Komise podle všeho pochybnosti, zatímco předkladatel nabídky č. 3, jehož nabídka nebyla vybrána, vůbec nepředložil žádný důkaz o financování. Argumenty žalobce na podporu výše uvedené výtky tudíž neumožňují prokázat ani to, že Komise měla mít pochybnosti o nediskriminující povaze nabídkového řízení, zejména pokud jde o požadavek na závazné zajištěné financování.
- 159 S ohledem na předcházející úvahy není důvodné mít za to, že Komise s ohledem na právní a skutkové poznatky uplatněné žalobcem měla mít pochybnosti o existenci výhody poskytnuté nabyvateli v nabídkovém řízení z důvodu, že toto řízení bylo netransparentní a diskriminující.
- 160 V souladu s judikaturou citovanou v bodech 133 až 136 výše vedla Komise šetření takovým způsobem, že byly vyloučeny pochybnosti o existenci nepatřičné výhody ve prospěch nabyvatele, a tudíž i o existenci státní podpory. Není proto třeba mít za to, že argumenty předložené na podporu prvních tří částí prvního žalobního důvodu a druhého a čtvrtého žalobního důvodu odhalují závažné obtíže při posuzování dotyčného opatření, které vyžadovaly, aby Komise zahájila formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU.
- 161 Z toho vyplývá, že první tři části prvního žalobního důvodu a druhý a čtvrtý žalobní důvod je třeba ve spojení s pátým a osmým žalobním důvodem zamítnout.

2) K páté části prvního žalobního důvodu, vycházející z pokračování prodeje nad rámec přidělení aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn dne 11. března 2014

- 162 Žalobce tvrdí, že Komise měla zjistit, že prodej pokračoval nad rámec přidělení aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn dne 11. března 2014.
- 163 Žalobce tvrdí, že společnost Capricorn byla nahrazena dalším nabyvatelem v rámci netransparentního dalšího prodeje aktiv Nürburgringu. Podle jeho názoru prodávající a správce majetku prodávajících uzavřeli dne 13. srpna 2014 dohodu se společností Capricorn týkající se zajištění, na jejímž základě měla společnost Capricorn povinnost všechna svá práva a nároky nabyté na základě smlouvy o prodeji aktiv Nürburgringu dne 11. března 2014 postoupit dalšímu nabyvateli. Z toho podle žalobce vyplývá, že nabídkové řízení nebylo otevřené, transparentní, nediskriminující a ničím nepodmíněné.

164 Komise tuto argumentaci zpochybňuje.

165 V tomto ohledu je třeba poznamenat, že podle judikatury citované v bodech 133 až 136 výše a jak tvrdila Komise, bylo cílem jejího šetření pro účely ověření, zda aktiva Nürburgringu byla postoupena za tržní cenu, zjistit, zda nabídkové řízení bylo otevřené, transparentní, nediskriminující a ničím nepodmíněné. V opačném případě se uvedený prodej mohl uskutečnit za nižší než tržní cenu a na nabyvatele mohla být převedena neoprávněná výhoda.

166 Je proto třeba mít za to, že podpora, o které podle žalobce (viz bod 11 výše) měla Komise rozhodnout v druhém napadeném rozhodnutí a která podle žalobce odpovídá rozdílu mezi cenou, kterou zaplatila společnost Capricorn za nabytí aktiv Nürburgringu, a tržní cenou těchto aktiv, byla poskytnuta společnosti Capricorn dne 11. března 2014, tedy v den, kdy byla tato aktiva přidělena společnosti Capricorn a kdy byla podepsána smlouva o prodeji, která určila cenu nabytí uvedených aktiv, již měla společnost Capricorn uhradit. Z toho vyplývá, že skutečnosti, které následovaly po tomto datu, jako postoupení podílu Capricorn, jež držela skrze nabytí aktiv Nürburgringu, na dalšího nabyvatele, nebyly relevantní pro zkoumání otázky, zda byla společnosti Capricorn v rámci nabídkového řízení případně poskytnuta podpora.

167 V poslední řadě, jak ve svých připomínkách ze dne 12. března 2018 v odpovědi na otázky Tribunálu správně tvrdila Komise, jestliže žalobce usiloval o to, aby Komise zkoumala rovněž existenci nové podpory vyplývající z údajného pokračování v prodeji po vydání druhého napadeného rozhodnutí, měla v této věci podat novou stížnost.

168 Z toho vyplývá, že argumenty předložené na podporu páté části prvního žalobního důvodu neumožňují prokázat, že se Komise ve fázi předběžného posouzení potýkala s obtížemi při posuzování prodeje aktiv Nürburgringu, které vyžadovaly zahájení formálního vyšetřovacího řízení.

169 Pátou část prvního žalobního důvodu ve spojení s pátým a osmým žalobním důvodem je tedy třeba zamítnout.

3) K třetí části třetího žalobního důvodu, vycházející ze skutečnosti, že prodej aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn byl novou státní podporou

170 Žalobce je toho názoru, že sjednaná cena i způsob platby obsahovaly prvky podpory, vzhledem k tomu, že zaprvé 6 milionů eur z hrubého provozního přebytku provozovatele Nürburgringu (viz bod 7 výše) bylo započteno do prodejní ceny, zatímco tento provozovatel v roce 2013 uvedl, že jeho očekávané zisky z aktiv Nürburgringu jsou nulové, zadruhé platba druhé splátky prodejní ceny byla odložena, zatřetí penále ve výši 25 milionů eur, které bylo sjednáno v kupní smlouvě pro případ nezaplacení, nebylo pokryto a začtvrté další nabyvatel postoupil aktiva Nürburgringu v rámci netransparentního řízení.

171 Samotná smlouva o provozním nájmu týkající se aktiv Nürburgringu nebyla podle žalobce uzavřena na základě otevřeného, transparentního, nediskriminujícího a ničím nepodmíněného nabídkového řízení, takže nájemné z toho pronájmu neodpovídalo tržní ceně a obsahovalo opět prvky podpory. Z bodu 56 odůvodnění konečného rozhodnutí podle žalobce vyplývá, že tento pronájem byl uzavřen mezi nezávislou společností prodávajících, která prakticky jednala jako uschovatel uvedených aktiv, a provozní společností založenou společností Capricorn na období od 1. ledna 2015 za účelem regulace přechodné situace, která odpovídala možnému splnění podmínky, na kterou byl prodej aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn vázán, a sice vydání rozhodnutí Komise o vyloučení jakéhokoli rizika, že nabyvatel uvedených aktiv může mít povinnost vrátit podpory, které byly poskytnuty prodávajícím. Prodejní cena aktiv Nürburgring byla snížena o částku nájemného z tohoto pronájmu, přičemž uvedené nájemné bylo podle žalobce od této ceny odečítáno až do dne ukončení prodeje.

- 172 Komise zpochybňuje tuto argumentaci, přičemž zejména tvrdí, že zaplacené částky nájemného plynoucí z pronájmu aktiv Nürburgringu představovaly splátky snižující prodejní cenu, která měla být zaplacená z těchto aktiv, a tudíž snižovaly riziko platební neschopnosti nabyvatele. Způsob platby prodejní ceny aktiv Nürburgringu neměl podle jejího názoru kromě toho vliv na hodnotu těchto aktiv, která odpovídala sjednané smluvní ceně.
- 173 Z důvodů uvedených v bodech 138 až 158 není na místě mít za to, že Komise měla mít pochybnosti o transparentní a nediskriminující povaze nabídkového řízení.
- 174 Z týchž důvodů vyplývá, že šetření provedené Komisí, které vedlo k vydání druhého napadeného rozhodnutí, mohlo vyloučit pochybnosti o existenci výhody poskytnuté nabyvateli ve smlouvě o provozním nájmu týkající se aktiv Nürburgringu nebo prostřednictvím dalších platebních podmínek prodejní ceny uvedených aktiv.
- 175 Třetí část třetího žalobního důvodu ve spojení s pátým a osmým žalobním důvodem je tedy třeba zamítnout.
- 176 Ze všech výše uvedených skutečností vyplývá, že pátý a osmý žalobní důvod, přezkoumávaný vzhledem k argumentům předloženým žalobcem v prvním, druhém, třetím a čtvrtém žalobním důvodu, neumožňují prokázat, že ve fázi předběžného posouzení čelila Komise obtížím, které vyžadují zahájení formálního vyšetřovacího řízení. Pátý a osmý žalobní důvod je tedy třeba zamítnout.

d) K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění

- 177 Komise podle názoru žalobce porušila svou povinnost uvést odůvodnění podle čl. 296 druhého pododstavce SFEU a čl. 41 odst. 2 písm. c) Listiny základních práv Evropské unie tím, že dostatečné neodůvodnila základní úvahy, na nichž se zakládá druhé napadené rozhodnutí.
- 178 Žalobce rovněž zpochybňuje základ pro zjištění Komise uvedené v bodě 240 odůvodnění konečného rozhodnutí, podle kterého Spolková republika Německo prodala aktiva Nürburgringu „uchazeči, který v rámci otevřeného, transparentního, nediskriminujícího a ničím nepodmíněného nabídkového řízení předložil nejvyšší nabídku včetně dokladu o financování“.
- 179 Žalobce kromě toho zpochybňuje základ pro rozhodnutí, podle kterého prodej aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn nepředstavuje státní podporu a skutečnost, že je toto rozhodnutí uvedeno v bodě 285 odůvodnění konečného rozhodnutí, ale není převzato do výroku tohoto rozhodnutí.
- 180 V poslední řadě žalobce tvrdí, že Komise založila většinu svých zjištění na informacích poskytnutých jednatelem a správcem majetku prodávajících, které jí sdělila Spolková republika Německo.
- 181 Komise tuto argumentaci zpochybňuje.
- 182 Podle judikatury platí, že odůvodnění aktu musí dostačovat k tomu, aby se zúčastněné osoby mohly seznámit s důvody, které vedly k vydání opatření, a unijní soud mohl vykonat svůj přezkum (ve věci státní podpory viz rozsudek ze dne 6. září 2006, Portugalsko v. Komise, C-88/03, EU:C:2006:511, body 88 a 89, ze dne 22. dubna 2008, Komise v. Salzgitter, C-408/04 P, EU:C:2008:236, bod 56, a ze dne 30. dubna 2009, Komise v. Itálie a Wam, C-494/06 P, EU:C:2009:272, body 48 a 49). Pokud jde o zamítnutí stížnosti ve věci státní podpory, bylo mimo jiné uvedeno, že toto odůvodnění má objasnit stěžovateli důvody, proč skutkové a právní poznatky uplatňované ve stížnosti nepostačují k prokázání existence státní podpory (rozsudky ze dne 2. dubna 1998, Komise v. Sytal a Brink France, C-367/95 P, EU:C:1998:154, bod 64, a ze dne 1. července 2008, Chronopost a La Poste v. Ufex a další, C-341/06 P a C-342/06 P, EU:C:2008:375, bod 89).

- 183 V projednávané věci je v bodech odůvodnění 266 až 281 konečného rozhodnutí, v oddílu „Stížnosti týkající se prodeje aktiv [Nürburgringu]“, obsaženo podrobné odůvodnění, které vedlo Komisi k rozhodnutí, že aktiva Nürburgringu byla uchazeči, který v rámci otevřeného, transparentního, nediskriminujícího a ničím nepodmíněného nabídkového řízení předložil nejvyšší nabídku se zajištěným financováním, a tedy že aktiva Nürburgringu nebyla společnosti Capricorn prodána za cenu nižší, než je jejich tržní cena, takže se nejednalo o státní podporu.
- 184 Toto odůvodnění je dostatečné pro splnění požadavků judikatury citované v bodě 182 výše.
- 185 Druhé napadené rozhodnutí, podle kterého prodej aktiv Nürburgringu nepředstavuje státní podporu, není uvedeno pouze v bodě 285 odůvodnění, první odrážce konečného rozhodnutí, ale je rovněž převzato v čl. 1 poslední odrážce konečného rozhodnutí. Výtku žalobce v tomto ohledu je tedy skutkově nepodložena.
- 186 V poslední řadě je třeba připomenout, že v rámci řízení o kontrole státních podpor podléhá Komise povinnosti pečlivého a nestranného přezkumu, která jí zejména ukládá pečlivě přezkoumat informace poskytnuté členským státem, které jí umožní rozhodnout, zda dotčené opatření má povahu státní podpory (viz rozsudek ze dne 22. října 2008, TV2/Danmark a další v. Komise, T-309/04, T-317/04, T-329/04 a T-336/04, EU:T:2008:457, bod 183 a citovaná judikatura).
- 187 Komise musí dospět k posouzení v rámci předběžné fáze přezkumu zavedené čl. 108 odst. 3 SFEU jak s přihlédnutím k informacím oznámeným dotčeným státem, tak k informacím poskytnutým případnými stěžovateli (viz rozsudek ze dne 3. května 2001, Portugalsko v. Komise, C-204/97, EU:C:2001:233, bod 35).
- 188 V bodech 266 až 271 konečného rozhodnutí Komise přezkoumala a porovнала připomínky žalobce uvedené v bodě 97 až 101 odůvodnění uvedeného rozhodnutí s připomínkami insolvenčních správců, které poskytly německé orgány a které byly uvedeny v bodech 102 až 110 odůvodnění téhož rozhodnutí. Komise v odůvodnění uvedla svá vlastní zjištění a připomínky ohledně příslušných informací, zejména pokud jde o transparentní a nediskriminující povahu nabídkového řízení.
- 189 Komise tedy v projednávané věci přezkoumala a posoudila informace předložené žalobcem i německými orgány.
- 190 Výtku žalobce v tomto ohledu je proto třeba odmítnout, a tudíž je třeba zamítnout i šestý žalobní důvod jako celek.

e) K devátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva na řádnou správu

- 191 Devátým žalobním důvodem žalobce tvrdí, že Komise porušila jeho právo na řádnou správu, jak vyplývá z článku 41 Listiny základních práv. Komise se totiž podle žalobce náležitě nezabývala všemi relevantními skutkovými poznatky a argumenty, které žalobce uplatnil, ani neověřila vyjádření jednatele a správce majetku prodávajících. Žalobce má za to, že zásada řádné správy je vyjádřením jeho práva se vyjádřit a práva na to, aby byla tato vyjádření posouzena, tedy práva, jehož porušení se kromě toho dovolává v rámci sedmého a osmého žalobního důvodu.
- 192 Komise tuto argumentaci zpochybňuje.
- 193 Pokud jde o výtku vycházející z porušení zásady řádné správy na základě toho, že nebyly posouzeny připomínky žalobce, tato výtku splývá se sedmým žalobním důvodem, v němž žalobce tvrdí, že Komise při vydání prvního napadeného rozhodnutí neposoudila jeho připomínky. Vzhledem k tomu, že žaloba byla prohlášena za nepřipustnou v rozsahu, v němž se domáhá zrušení prvního napadeného rozhodnutí, jsou sedmý žalobní důvod i tato výtku nepřipustné.

- 194 Pokud jde o výtku vycházející z porušení zásady řádné správy, která je založena na porušení práva žalobce předložit připomínky, splývá s osmým žalobním důvodem, vycházejícím z porušení procesních práv žalobce vzhledem k tomu, že nebylo zahájeno formální vyšetřovací řízení, které již bylo přezkoumáno a zamítnuto v bodě 176 výše.
- 195 Z toho vyplývá, že devátý žalobní důvod je třeba odmítnout jako zčásti nepřijatelný a ve zbývajících částech zamítnout jako neopodstatněný.
- 196 Vzhledem k tomu, že všechny žalobní důvody a výtky znějící na zrušení druhého napadeného rozhodnutí přímo vycházející z porušení procesních práv žalobce a všechny žalobní důvody a výtky znějící na zrušení druhého napadeného rozhodnutí, které obsahují argumenty, jež mohou mít spojitost s uvedenými žalobními důvody a výtkami byly zamítnuty, je třeba návrh na zrušení uvedeného rozhodnutí zamítnout.
- 197 V rozsahu, v němž žalobce předložil několik důkazů výsledkem svědků, je třeba konstatovat, že uvedené důkazy podle všeho nejsou nezbytné k vyřešení sporu, a zejména k ověření, zda skutečnosti nebo důkazy předložené žalobcem měly vést Komisi k pochybnostem. Tyto důkazy se proto odmítají.
- 198 Vzhledem ke všem předchozím posouzením je třeba žalobu odmítnout jako částečně nepřijatelnou a ve zbývajících částech zamítnout jako neopodstatněnou.

IV. K nákladům řízení

- 199 Podle čl. 134 odst. 1 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhradu nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a žalobce neměl ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedenému uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (první rozšířený senát)

rozhodl takto:

- 1) **Návrh na nevydání rozhodnutí ve věci samé se zamítá.**
- 2) **Žaloba se zamítá.**
- 3) **Ja zum Nürburgring eV ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené Evropskou komisí.**

Pelikánová
Svenningsen

Valančius

Nihoul
Öberg

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 19. června 2019.

Podpisy.

Obsah

I. Skutečnosti předcházející sporu	2
A. Správní postup a prodej aktiv Nürburgringu	2
B. Napadená rozhodnutí	4
II. Řízení a návrhová žádání účastníků řízení	4
III. Právní otázky	6
A. K přípustnosti návrhu na zrušení prvního napadeného rozhodnutí	6
1. K dotčení žalobce jakožto konkurenta	7
2. K dotčení žalobce jakožto profesního spolku	8
B. K návrhu na zrušení druhého napadeného rozhodnutí	10
1. K přípustnosti a k návrhu na nevydání rozhodnutí ve věci samé	10
2. K přípustnosti příloh	13
a) K přípustnosti příloh C. 1 a C. 6 až C. 9	13
b) K přípustnosti příloh 7 a 8 vyjádření Komise ze dne 8. září 2017 v odpovědi na dotazy Tribunálu	13
c) K přípustnosti přílohy G. 13	14
d) K přípustnosti příloh H. 1 a H. 2	14
3. K věci samé	14
a) Úvodní poznámky k rozsahu soudního přezkumu rozhodnutí o neexistenci podpory vydaného ve fázi předběžného posouzení	14
b) Úvodní poznámky k předmětu žaloby	15
c) K společnému výkladu pátého a osmého žalobního důvodu, vycházejících z porušení čl. 108 odst. 2 SFEU a čl. 4 odst. 4 nařízení č. 659/1999, jakož i procesních práv žalobce, a prvního, druhého, třetího a čtvrtého žalobního důvodu	17
1) K prvním třem částem prvního žalobního důvodu a k druhému a čtvrtému žalobnímu důvodu, vycházejícím z existence podpory poskytnuté společností Capricorn při prodeji Nürburgringu	17
i) K výtce týkající se netransparentní a diskriminující povahy nabídkového řízení ..	18
ii) K výtce týkající se financování nabídky společnosti Capricorn	19
2) K páté části prvního žalobního důvodu, vycházející z pokračování prodeje nad rámec přidělení aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn dne 11. března 2014	20

3) K třetí části třetího žalobního důvodu, vycházející ze skutečnosti, že prodej aktiv Nürburgringu společnosti Capricorn byl novou státní podporou	21
d) K šestému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení povinnosti uvést odůvodnění ...	22
e) K devátému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení práva na řádnou správu	23
IV. K nákladům řízení	24